

DE TIMESPREAD: VERDIENEN AAN DE TIKKENDE KLOK

De onrust op de beurzen in januari heeft opties duurder gemaakt: hogere beweeglijkheid (volatiliteit) leidt tot hogere optieprijs. Optiestrategieën waarmee gestaag iedere maand premies worden opgestreken, worden dan aantrekkelijker. De timespread bijvoorbeeld.

De onzekerheid over de Griekse verkiezingsuitslag en de onconventionele maatregelen die Mario Draghi in januari aankondigde om de economie in het eurogebied aan te jagen, zorgden voor flinke koersuitslagen op de beurzen.

Het besluit van de ECB om de geldkraan helemaal open te draaien zou op termijn goed nieuws kunnen zijn voor de koersen van aandelen. In ieder geval tot september 2016 wordt er maandelijks 60 miljard euro in de economie gepompt door het opkopen van obligaties. Dit drukt de koers van de euro en de rente, en zal waarschijnlijk geld richting aandelenbeurzen doen stromen.

Beleggers kunnen inspelen op stijgende koersen door callopties te kopen. Men kan eenvoudig langlopende callopties kopen, maar dan betaalt men relatief veel

tijdswaarde (premie), die met het verstrijken van de tijd wegloupt. Met een zogenaamde 'timespread' heeft men hier minder last van.

Bij een timespread wordt een calloptie gekocht en een andere calloptie met dezelfde uitoefenprijs maar met een kortere looptijd verkocht (geschreven). De gekochte call dient als dekking voor de geschreven call, dus er is geen marginverplichting.

Wat een belegger met de timespread probeert te bereiken, is tijdswaarde verdienen. De prijs van een optie wordt, naar mate de tijd verstrijkt en de expiratedatum dichterbij komt, langzaam lager; de premie 'verdamp't'. Een interessant fenomeen is dat de optiepremies tegen het eind van de looptijd sneller verdampen dan wanneer de looptijd nog heel lang is. Met een timespread verdien je dus ook als de koersen nauwelijks van hun plaats komen.

